

градъ. По преданіе казватъ, че тукъ Спаситель са-ювилъ на Своя-та Пресвета Майка, слѣдъ въскръсеніе-то Си. Въ тѣзи църква, задъ желѣзна рѣшетка, спазва-са часть отъ колонна-та (дерека), у която Спаситель былъ привързанъ въ тъмница-та. Презъ тѣзи рѣшетка допиратъ у стѣлна трѣстъ и цѣлуватъ края ѝ. Надесно отъ тѣзи църква е входъ-тъ въ Латинска-та ризница. Предъ Латинска-та църква е мѣсто-то, дѣто Спаситель, слѣдъ въскръсеніе-то Си, са-ювилъ на Марія Магдалина въ видъ на градинарь, и ѝ казалъ: „не прикасайся мнѣ: не у бо въздохъ ко отцу моему.“ Туй мѣсто е означено съ голѣмъ мермеренъ кръгъ, надъ който виси запалено кандило. Съ другой кръгъ са-означава мѣсто-то, дѣто стояла Марія Магдалина.

Нека управимъ стѣпки-тѣ си къмъ самыя Гробъ Господень. Тукъ около Светыя Гробъ нахожда-са величественна-та ротонда съставена изъ 18 четириугълны колонны, които сѣ съединены съ арки, въ три строя (ката), и поддържатъ огромно-то кубе. Дневный-тъ свѣтъ прониква презъ върха на кубе-то. Долу на постлания съ мермеръ по-мостъ, средъ ротонда-та стои църквица-та на Божія Гробъ, (по Гръцкы Кувуклія св. Гроба).

Тя представя мънечкъ църквицъ, образованъ изъ природна-та канара и обложена съ жълтъ мермеръ; надъ църквица-та са-издига не високо кубенце, а надъ нейны-тѣ врата висятъ три образа Въскръсеніе Христово: Гръцкый, Латинскый и Арменскый. Гръцка-та икона е посрѣдъ, исписана на бѣлъ мермеръ. При входа въ църквица-та, и отъ двѣ-тѣ страны стоятъ по 12 голѣмы свѣтилници.

Света-та кувуклія вѣтрѣ е раздѣлена на двѣ части. Първа-та сазове придѣлъ Ангела, дѣто са-нахожда часть отъ отваленія отъ Ангела камъкъ отъ Гроба Господня. Този камъкъ е вложенъ въ камененъ поставъ и надъ него непрестанно горятъ 15 кадила; кога служи тукъ гръцкый-тъ патріархъ, надъ постава поставятъ сребърнъ дѣскъ, която става намѣсто престолъ. Втора-та часть отъ кувуклія-та обьема собствено Божія Гробъ. Той е не голѣма пещерка, изсѣчена въ канара-та на дължъ 7 педы, а на ширъ 4. Въ нея влизатъ презъ ниски и тѣсны